

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3097/2018. (III. 26.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Debreceni Törvényszék 2.Mf.20.459/2017/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A Jó Pásztor Református Óvoda (jogi képviselő: Dobrossy és Társai Ügyvédi Iroda, Dr. Dobrossy István ügyvéd, 4025 Debrecen, Simonffy utca 57., a továbbiakban: indítványozó) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be, melyben kérte a Debreceni Törvényszék 2.Mf.20.459/2017/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben a felperes óvodapedagógusként határozatlan idejű munkaviszonyban állt az – egyházi fenntartású – indítványozónál (az alapügy alperesénél) 2006. szeptember 1. napjától. Az indítványozó 2008. október 12. napján a felperest – 25 éves jubileumi munkájának elismeréséül – cafeteria juttatásban részesítette. Az indítványozó a 2014. február 24. napján kelt levelében a felperest – a 30 éves jubileumi jutalom kifizetése iránti kérelmére figyelemmel – arról tájékoztatta, hogy a törvény alapján jubileumi juttatásra nem jogosult. A felperes munkaviszonya alperesnél 2014. október 17. napján megszűnt. A felperes 2016. június 28. napján terjesztett elő keresetet a bíróságnál, álláspontja szerint 2013. szeptember 5. napján esedékessé vált 788 685 Ft összegű, 30 éves jubileumi jutalma kifizetésére kérte kötelezni az indítványozót, annak késedelmi kamataival együtt. A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.M.276/2016/17. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes fellebbezést terjesztett elő. A másodfokon eljáró Debreceni Törvényszék a 2.Mf.20.459/2017/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és kötelezte az indítványozót, hogy fizessen meg a felperesnek jubileumi jutalom jogcímén 788 685 Ft tőkét és annak késedelmi kamatát, valamint a perköltséget.
- [3] 3. Az indítványozó ez ellen a törvényszéki ítélet ellen fordult az Alkotmánybírósághoz alkotmányjogi panasszal, kérve az Abtv. 27. § alapján annak megsemmisítését, mert az - álláspontja szerint – sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését. Indokolása szerint a felperes jogviszonya nem a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) hatálya alá tartozik, ezért részére nem „jár” a jubileumi jutalom, így nem köteles ezen jogcím kifizetésére; a Debreceni Törvényszék ítéletének meghozatala során a tényállásból nem a megfelelő jogkövetkeztetést vonta le, ami méltánytalan és igazságtalan helyzetet teremtett.
- [4] 4. Az Alkotmánybíróságnak mindenekelőtt azt kellett vizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz alkalmas-e az érdemi elbírálásra, azaz megfelel-e befogadási feltételeknek. Ennek alapján a következő megállapításokra jutott.
- [5] Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz határidőn belül érkezett be [Abtv. 30. § (1) bekezdés]. Az indítvány tartalmazza azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza [Abtv. 52. § (1b) bekezdés a) pont]. Az indítvány tartalmazza az Alaptörvényben biztosított jog indítványozó szerinti sérelmének lényegét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont]. Az indítvány tartalmazza az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont]. Az indítvány tartalmazza az Alaptörvény – indítványozó szerint – megsértett rendelkezéseit [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont]. Az indítvány tartalmaz indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel [Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pont]. Az indítvány tartalmaz kifejezett kérelmet a bírói döntés megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) be-

kezdés f) pont]. Az indítvány megfelel annak a feltételnek is, mely szerint az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva [Abtv. 27. § b) pont]. Az indítványozó jogosultnak tekinthető [Abtv. 51. § (1) bekezdés]; az indítványozó érintettnek tekinthető [Ügyrend 30. § (2) bekezdés c) pont]. Azonban az indítvány nem felel meg annak a feltételnek, hogy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség történt volna, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdéssről volna szó (Abtv. 29. §). A bírósági eljárás során, illetve a támadott bírósági döntésben nem történt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, továbbá a bírói döntés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vet fel. Valójában az indítványozó e vonatkozásban egyrészt a bírói jogértelmezéssel nem ért egyet, és alkotmányjogi panaszának lényege, hogy a Debreceni Törvényszék az ügyben tévesen értelmezte a Kjt. és a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény vonatkozó rendelkezéseit. A jogszabályok értelmezése azonban – amennyiben az alaptörvény-ellenességet nem vet fel – nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe, arra kizárólag a rendes bíróságoknak van hatásköre.

- [6] Az alapindítványban megjelölt három – sérültni vélt – alaptörvényi rendelkezés közül az Alkotmánybíróság főtítkárának felhívására tett hiánypótló nyilatkozatában is csak a XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben terjesztett elő indokolást a panaszos. A másik két felhívott rendelkezéssel, azaz a XXIV. cikk (1) bekezdésével és a XXVIII. cikk (7) bekezdésével összefüggésben azonban semmilyen indokolást nem terjesztett elő az indítványozó. Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy az ügyben kizárólag bírósági eljárás volt folyamatban, hatósági eljárás nem, így az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésre történő hivatkozás a támadott bírósági ítélet kapcsán amúgy sem lett volna értelmezhető.
- [7] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panasza valójában a bírósági eljárás felülbírálatára irányul. Az Alkotmánybíróság megítélése szerint az indítványozó lényegében a támadott bírói döntés tartalmát sérelmezi, vagyis azt, hogy a felperesnek „jár-e” a jubileumi jutalom, és az indítványozónál munkaviszonyban eltöltött idő beleszámít-e a jubileumi jutalom időszakába, viszont ezzel nem az Alaptörvényben biztosított jogainak sérelmét állítja. Az indítványozó az ítélettel szembeni kifogásait fogalmazza meg, alkotmányossági érvelést azonban alkotmányjogi panasza ténylegesen egyáltalán nem tartalmaz. Az indítványozó lényegében csak beidézi az Alaptörvény egyes rendelkezéseit, de ténylegesen csak a vélt vagy valós jogszabálysértéseket írja le. Annak megítélése, hogy az indítványozónak fennáll-e a jogi kötelezettsége a felperes irányában a követelt jubileumi jutalom kifizetésére, kizárólag szakjogi, törvényértelmezési – és nem alkotmányossági – kérdés.
- [8] Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy az alkotmányjogi panaszon keresztül is az Alaptörvényt, az abban biztosított jogokat védi. Önmagukban a rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések nem adhatnak alapot alkotmányjogi panasznak. Egyébként az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna {3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]}.
- [9] A tisztességes eljáráshoz való jog pedig amúgy sem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti „szuperbíróság” szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” {Lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]; legutóbb: 3205/2017. (VII. 21.) AB végzés, Indokolás [20]}.
- [10] Az imént kifejtettekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó által az Alaptörvény felhívott rendelkezéseinek állított sérelme kapcsán felvetett érvek nem minősülnek az Abtv. 29. §-a szerinti alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek, vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességnek, az alkotmányjogi panasz befogadására tehát nincs lehetőség.
- [11] Ezért az Alkotmánybíróság a kérelmet az Abtv. 47. § (1) bekezdése, 50. §-a és az 56. § (1)–(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdései alapján eljárva – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján – visszautasította.

Budapest, 2018. március 20.

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1709/2017.

